

lemmer. Jeg er altsaa blandt de Mænd, hvorom Adressen taler, og dog veed den ærede Ordfører for Forslagsstillerne godt, at da det Spørgsmaal, her foreligger, kom frem i Udvalget, begyndte jeg strax med at reservere og endte med at protestere; jeg har aldrig sluttet mig til de Anskuelser, der udtales i Adressen, og der var i Udvalget flere, som vare enige med mig. Man kan altsaa paa ingen Maade sige, at der hos de Mænd, som have været kaldede til at raadslaae om vort Forsvarsvæsens Ordning, har været den Overbeviisning, at de to Forsvarsministerier burde forenes under een Bestyrelse; det er en factisk Urigtighed, naar man siger dette. — Naar fremdeles den ærede Ordfører for Forslagsstillerne paaberaabte sig den tidligere Forsvarscommissiøn og sagde, at Fleertallet i denne tilraadede den her omhandlede Foranstaltning, og at Commissionens Mindretal kun drog i Tvivl, om Tiden var kommen til dens Sværftættelse, saa er det heller ikke rigtigt. Med den ærede Formands Tillæelse vil jeg oplæse et Par Linier af Forsvarscommissiøns Betænkning. Efterat Fleertallet har ført Ordet for en Forening af de to Ministerier, hedder det: „Commissionens øvrige Medlemmer have ikke troet her at burde indlade sig paa en nærmere Granskning af det af Commissionens Fleertal reiste vigtige Spørgsmaal.“ Altsaa, Commissionens Mindretal — jeg veed ikke, hvor stort det var, men jeg troer dog at vide, at det ikke var saa ganske lidet, og at der ikke var saa ganske lidet vægtige Stemmer iblandt det — vil slet ikke indlade sig paa Spørgsmaalet; men det er noget ganske andet, end hvad den ærede Ordfører sagde. Mindretallet siger endvidere: „En Samling af Forsvarsvæsenets Overbestyrelse i eet Ministerium vilde sikkert have sine Fordele; men den kunde og let medføre flere Ulemper, og — hvad der især afholder os fra en bestemt Udtalelse — Spørgsmaalet lader sig ikke afgjøre alene efter almindelige Grundsætninger“. Om nu dette Mindretal, der saaledes ikke kunde slutte sig til Fleertallets Forlangende om et samlet Ministerium, og som overhovedet ikke vilde indlade sig paa en nærmere Drøftelse af Spørgsmaalet derom, er kommet til en anden Anskuelse, og om der hos det har „rodfæstet“ sig den An-

skuelse, som der her føres Ordet for, veed jeg ikke; men skulde noget Saadant være skeet, maatte i alt Fald den ærede Ordfører gjøre Rede derfor. — Jeg maatte naaafæe i Forbindelse hermed bemærke, at, naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at i Udvalget i forrige Samling angaaende Hærløven var man i den Grad overbeviist om, at Forsvarsministerierne burde forenes, at man endog vilde forene de to Love om Land- og Søforsvaret, saa er dette to Ting, som ikke staae i noget nødvendigt Sammenhæng med hinanden, og som ogsaa udtrykkeligt bleve holdte udefra hinanden i Udvalget. Det, at forene de to Love angaaende vort Forsvar, har ganske vist særegne Fordele — man statte nu disse høit eller lavt, som man vil —, men det har ikke Noget med Forsvarsministerierne at gjøre. Fordeleene bestaae deri, at Rigsdagen da ikke nogeninde kan komme til at discutere om det ene Værn uden tillige at have det andet Værn under Discussion. Det er en Fordeel, som ogsaa jeg kan sætte Priis paa, og af Hensyn til den kunde jeg derfor i Udvalget ogsaa slutte mig til den Tanke at forene de to Love. Navnlig forekom det mig at være af Vigtighed, at Rigsdagen ved den periodiske Revision af Forsvarslovene, som er paabuden, ikke skulde kunne komme til en partiel Revision, men kun til en Revision af begge Love paa eengang. Dette var — idetmindste hos en Deel af Udvalgets Medlemmer — Grunden til, at de kunde slutte sig til Tanken om de to Loves Forening, men det har, som sagt, Intet at gjøre med de to Forsvarsministeriers Forening. — Naar det i et følgende Afsnit af Adressen hedder, at „under en Krig maa den syldigste og eftertrykkeligste Anvendelse af samtlige de Krigsmidler, der staae til Landets Raadighed, snarest ventes bragt tilveie, naar Forsvarsvæsenet i sin Heelhed er stillet under een Overbestyrelse“, hvilket hænger sammen med den ærede Ordførers Udtalelser om Combinationen af vort Forsvar tilføjes og vort Forsvar tillands, saa maa jeg gjøre opmærksom paa — ligesom jeg allerede tidligere, da denne Sag leilighedsvis blev bragt frem, har fremhævet det —, at der her steer en Forveksling mellem to meget forskellige Ting, nemlig mellem Fællesskab i Bestyrelse og Fæl-